

LALA ROA

(*Tohiny sady jarany*)

II

Efa nahadia ny fahatelon-dalana ny alina, ka maizina aok' izany ny zava-boahary. Ny fahanginana anefa dia manana feo mahazendana sy hira mandrotsiotsy : ny riana amin' ny feony mitsitapitapy, ny ony amin' ny fimonomonony mitomandavana.

Teo ampovoan' ny lanitra manga misy rahona fotsy mitambahovaho, io ny volantsinana miendri-tandroka ivoara, tazana toa mandry ilika ery an-tendron' ala.

Tampoka, hoatry ny taitra tamin' ny nofiny izy, ka somary nihilana kely, dia nandefa ny taratra volafotsiny teo ambany, eo amin' volory maitso sy malalaky ny lohasaha, toa novelarina hiketrahan' ny alina.

Teo amin' ny lalankely mifara eo amin' ny trano lehibe iray, iny misy vehivavy mandeha manao dia maika, na dia efa vizana mihitsy aza no fijery azy.

Niato matetika izy, hoatry ny tehihaino zavatra; izao anefa no reny : piano arahim-bava ao an-trano.

Vetivety foana, tonga teo anoloan' ny trano izy, ary rahefa avy naka aina kely, dia namoha moramora ny varavarana, izay nakatony malemy dia malemy tao ivohony.

Niditra tao amin' ny efitra iray izy : nampirehitra lalampy, dia nametraka ny valiziny teo amin' ny seza iray.

— « Iza izao ambony miaraka aminy izao ? » hoy izy, niteny irery.

Reraka fatratra Ravehivavy, ary tokony handry mihitsy raha nohenoiny ny hasasany ; saingy nisy baiko mahery, avy